

[Aksel Møller.]

Synspunkter fremført med Hensyn til Nødvendigheden af en almindelig Revision af Lov om Leje, mærker, at der i Udvalget er Stemning for, at der forud for denne Revision skal gaa et grundigt Kommissionsarbejde, hvori de direkte interesserede Parter kan medvirke, saa vilde det være at spille Udvalgets og dette høje Tings Tid, Rigsdagens og Regeringens Arbejde, hvis vi da vilde sidde i Timevis og gennemgaa Oplysninger, som indhentes med Formaal for Øje, der hører hjemme i Kommissionsarbejdet. Der maa ske en fornuftig Begrænsning ogsaa paa det Omraade; en saadan har vi søgt at foretage, og derfor er vi efter min Mening ogsaa naaet til et anvendeligt Resultat — det kan ikke være noget helt forkert Resultat, naar fire politiske Partier i det høje Ting samles om det.

Saa kan man naturligvis altid spørge, hvem der har størst Glæde af den Handel, der er indgaaet. Jeg har nu altid lært, at til enhver god Handel hører, at alle Parter i Handelen er tilfredse, og jeg har paa alt, hvad der er blevet sagt heroppefra, forstaaet, at der er Tilfredshed med, hvad der under de givne Vilkaar har kunnet opnaas.

Jeg skal ikke komme ind paa de Enkeltheder, som ærede Medlemmer har været inde paa med Hensyn til Kritik af de foreslaaede Ændringsforslag. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Hr. Aidt, der fandt, at 10 pCt. var tilstrækkeligt som Grundejernes Andel i Fremlejemaalet, at det dog maa huskes, at det her drejer sig om at tage en velerhvervet, kontraktligt fastslaaet Rettighed fra Grundejeren, og det maa jo gøre, at man stiller ham gunstigere, end om denne kontraktlige Ret ikke eksisterede. Naar vi har ønsket, at det skulde være paa den Maade, er det først og fremmest, fordi vi i al vor Færd ønsker, at der skal være en Beskyttelse for Ejendomsrettigheder og dermed ligestillede Begreber i Samfundet, og at der, hvis der sker en Tilside sættelse, skal præsteres en Erstatning derfor.

Krigsforsikringsbidragene har været Tema for Diskussionen her. Jeg kan i eet og alt bekræfte den Fremstilling, som den højtærede Indenrigsminister har givet af denne Sags Forløb under Udvalgsarbejdet. Der har ikke været stillet noget Forslag. Men naturligvis, i det Øjeblik den højtærede Minister kommer til Udvalget og siger, at det ligger saadan og saadan med denne Sag, og spørger, om Udvalget kan finde Udvej derfor, drøftes der forskellige Muligheder. Jeg vil gerne sige, at for mit

Partis Vedkommende vil der ikke være nogen Betænkelighed ved helt eller delvis at lade Staten træde ind, hvor det viser sig, at Sagen ikke kan klares, saaledes som den kan klares i andre Krigsforsikringsforbund. Tænker man paa Krigsforsikringsforbundet for Erhvervenes Løsøre f. Eks., vil man op-dage, at de Krigsforsikringsbidrag, der der er betalt, er indkalkuleret i Vareprisen. Det har Priskontrolraadet i en lang Række Tilfælde givet sin Billigelse til. Nu er vi enige om, at Huslejen kan der ikke pilles ved, og en Overvæltning kan som Følge deraf ikke finde Sted, og saa er der efter min Mening ikke stort andet at gøre, hvor der er Nød paa Færde for de paagældende, end at lade Staten træde ind. Jeg tror imidlertid, vi vil faa rig Lejlighed til at tage Stilling til disse Problemer senere, og jeg synes, at man skal se, hvilke Muligheder der til den Tid er.

Leth Mouritzen: Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne sige, at nu har jeg ofte hørt, at jeg rider min Kæphest: at der bør skaffes visse Oplysninger frem, inden man skrider til et Arbejde af den Art, som har været paabegyndt i dette Udvalg, og jeg vil gerne indrømme, at det er efterhaanden blevet min Kæphest. Som jeg har fremhævet Gang paa Gang, vil jeg endnu en Gang fremhæve, at det ikke var i sidste Øjeblik af Udvalgsarbejdet, jeg stillede disse Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, men at jeg allerede gjorde det i December 1945, og at jeg mener, at saafremt man paa det Tidspunkt i Indenrigsministeriet var gaaet i Gang med en Forberedelse af de Lovforslag, som her er til Behandling, havde man kunnet skaffe Oplysningerne frem. Naar det ikke er lykkedes, er det, fordi de først nu, da Udvalget er kommet i Gang med Arbejdet, er blevet forsøgt fremskaffet, og man har selvfølgelig saa faaet Afslag fra de paagældende. Alene dette at indhente Rapporter fra de 54 eller maaske lidt flere Kommuner, der har haft Boliganvisningsudvalg i det Aar, som er gaaet, vil, er jeg klar over, tage nogen Tid; disse Rapporter burde efter min Mening have været indhentet af Indenrigsministeriet, inden man overhovedet begyndte at forberede denne Lovgivning om Boliganvisning. Jeg synes, det er ganske naturligt, at man spørger de Kommuner, som har haft Boliganvisning, om deres Erfaringer, og om, hvilke Ændringer de eventuelt kunde tænke sig i Loven. Jeg tror, at i hvert Fald den ene Ændring, den, at Lejligheder kan arves